

Gyldighedsperiode ikke maatte kunne udstrækkes indtil videre. Justitsministeriet nærede dog nogen Betænkelighed ved Ordningens Gennemførelse uden Tidsbegrænsning, og Lovens Forlængelse er nu ligesom sidste Gang sket for 2 Aar.

Lovforslaget gennemførtes uændret og enstemmigt.

156. Lov om midlertidigt Tillæg til Borgerlig Straffelov. (Justitsminister *Harald Petersen*). [A. Sp. 5057.

— C. Sp. 2005 og 2007].

Fremsat i *Folketinget* 1°/₇ (F. Sp. 5130). 1. Beh. 2°/₇ (F. Sp. 5184). 2. Beh. 2°/₇ (F. Sp. 5195). 3. Beh. 2°/₇ (F. Sp. 5210). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. 2°/₇ (L. Sp. 2138). 2. Beh. 2°/₇ (L. Sp. 2152). 3. Beh. 2°/₇ (L. Sp. 2153). *Loven stadfæstet 22. Juli 1940*. (Lov-Tid. Nr. 388).

De Begrænsninger i Bladenes Frihed til at bringe Meddelelser af forskellig Art, som de forhaandenstående Forhold nødvendigvis har maattet føre med sig, har man søgt fastlagt og gennemført ad *Frivillighedens Vej*. I Samarbejde mellem Udenrigsministeriet og Danske Dagblades Fællesrepræsentation samt Hovedstadens og Provinsens Redaktørorganisationer er der blevet udarbejdet *Retningslinier*, der i denne Henseende skulde følges af Pressen, og i Tilslutning hertil er det aftalt, at Følgerne af Overtrædelser skulde afgøres af et *kollegialt Nævn*. Denne Ordning, der blev optaget i et fortroligt Cirkulære fra Statsministeriet af 6. Maj 1940, blev dernæst tiltraadt af Foreningen af danske Fagblade, Ugeblade og Tidsskrifter, idet der paa samme Maade er truffet Aftale om Oprettelse af et kollegialt Nævn til Afgørelse af Overtrædelsessager for disse Blades Vedkommende. Gennem de to nævnte Hovedorganisationer er der fra deres Medlemmer indhentet forpligtende Erklæringer fra de derunder hørende Blade om, at de underkaster sig saavel Bestemmelserne om Retningslinierne som Bestemmelserne om Nævnenes Afgørelser af Overtrædelsessager. Dernæst er der saavel fra Dagblade som fra et stort Antal af de andre Blade uden for de to Hovedorganisationer givet uforbeholden Tilslutning til Ordningen.

Der er dog nogle Blade, som ikke har tiltraadt denne særlige Ordning. Da Justitsministeriet maatte anse det for meget uheldigt, at en Del af Pressen ikke var forpligtet til at følge de af Statsministeriet fastsatte Retningslinier for, hvad der af Hensyn til Landets Forhold til fremmede Magter kan meddeles af Pressen, fandt man det nødvendigt, at dette Spørgsmaal søgtes ordnet ad Lovgivningens Vej, saaledes at